

**“Ouderschap plezierig?
Ik ben al blij als ze 's avond in haar bed
ligt en ik eens niet geroepen heb”**

WEEK VAN DE
16 → 23 mei
OPVOEDING

 opvoedingslijn.be

“Goeiemorgen,

We keken er zo naar uit om samen met ons kindje de wereld opnieuw te ontdekken. Die wereld kan me nu toch even gestolen worden. Tussen de vele “niet doen”, “dat mag niet” en “luister nu toch” van zowel mij áls onze peuter, lijkt er gewoon geen ruimte voor te zijn.

Knutselnamiddag, voorleesmomentje bij het slapen gaan, uitstapjes... Hoe doen die andere ouders dat toch? Ik ben al blij als ze 's avond in haar bed ligt en ik eens niet geroepen heb. Ouderschap hoorde toch plezierig te zijn hé? Voor mij is de fun er toch af...”

Beste ouder,

Je hoort ons misschien al aankomen, maar klassiekers blijven bestaan met een reden... : al die leuke verhalen van andere ouders zijn meestal zorgvuldig gekozen momentjes. Niemand post: “Ik moest tijdens de knutselmiddag roepen omdat anders de hele tafel onder de verf zat.” Dat klinkt nu eenmaal minder charmant.

Met een peuter is er inderdaad weinig ruimte voor iets buiten hún wereld. Hun humeur -en dat van jou- bepaalt vaak hoeveel plezier er te rapen valt.

Maar het is heus niet alleen kommer en kwel. Plezier zit vaak in de gewone momenten, niet enkel in de speciaal georganiseerde. Wil je dochter misschien van opruimen een spelletje maken? Of lees eens een boekje voor op een onverwacht moment (waarom niet op het toilet)? Waar zou jij kleine gelukjes uit kunnen halen? Zelfs tussen al die “niet doen”-s door kunnen dat verbindende momenten zijn.

Ook humor kan een ijsbreker zijn. Wedden dat je peuter verbaasd opkijkt als je “niiieet doeeen” op dezelfde manier als zij zegt? Zonder haar uit te lachen natuurlijk. Niet alles te serieus nemen, kan soms ook wat lucht brengen in gespannen periodes.

En weet ook: soms is het lastig. Ouderschap is nu eenmaal geen aaneenschakeling van rozengeur en maneschijn. Maar tussen de chaos, de frustratie en de vermoeidheid door zitten die kleine, onverwachte lichtpuntjes. Die momenten waarop je denkt: “Ah ja, dáárom doe ik het.” Ze zijn er, soms verstopt, maar nooit verdwenen.

De Opvoedingslijn